

Зѣбета избили не избѣили еще, дѣте-то по-кара вече очевидно да расте, както може и съ простъ глѣдъ да ся познае това. Найнапрѣжъ щещъ съгладашъ на него голѣмъ промѣнъ въ лице-то и главицѣ-тъ. Главица-та, която напѣрѣжъ бѣше провлѣчена назадъ и нагорѣ, та бѣше островрѣха, сега става сплеснѣта, чело-то ся изравни, а цѣлый образъ стане нѣкакъ пѣдлѣгъ, зачтото покрай по никнѣлы-ты зѣбѣ наистинѣ ся и продлѣжи отъ носа на долѣ. Отъ това ся мѣни и образъ-тъ (Форма) на уста-та, око-то стане пѣбыстро, и цѣло-то лице вече пѣдобрѣ личи и повече показва. Между това доклѣ ся мѣнява така главица-та на дѣте-то, расте му и цѣло-то тѣло. Пищялкѣ-тъ на крака-та му губятъ си досегашнѣ-тъ мягкотѣ и жилавинѣ та налягнѣтъ, крачка-та и рѣчицы-ты му станѣтъ пѣравны, а грѣбнакѣ-тъ пѣцврѣстѣ, мышцы-ты пѣягкы; дѣте-то отъ день на день на-ядрѣва. Досега е само бѣзало и глѣтало, а сега земе да гваче; пѣнапѣрѣжъ само ревало и плакало, сега начина да батка и ламоти и батка доклѣ на-батка и искове нѣкоѣ думицѣ та прохорати. Сега и съ членове-ты си бара пѣдобрѣ; пѣцврѣсто и пѣсигурно вече хваща нѣчта-та, които му дразнятъ и блазнятъ око-то. А най главно-то е, че дѣте-то земе да ся сѣща, да живѣе; малко по малко распознава и нѣчта-та и хора-та, та съ смѣхъ или съ плачъ обажда что му е драго и что недраго; *накуши* та распознава всякаквы бѣтїя; заправи си наумы (идеи) за нѣчта-та. Дѣте-то така душевно ся пробужда между дванадесѣтый и осѣмнадесѣтый мѣсяцъ, когато заедно ся развивать и растварять мозѣкъ-тъ и всичкы-ты му нервы.